

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de treizeci și trei de ani de la Punerea Pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

E zi de duminică, fiilor care-Mi străjuiți la hotar intrarea în carte a cuvântului gurii Mele când el se apropie deasupra și coboară din Mine în cetate ca să-i dați voi ființă pe pământ.

Pace vouă, fiilor! Numai Dumnezeu înseamnă pacea adevărată, numai El poate spune cu adevărat acest cuvânt, și hai să așez cu voi cuvânt în carte în ajunul zilei de 22 a lunii a șaptea, zi în care se serbează în cer, și la voi în cetate și peste tot poporul cuvântului Meu, baterea întâiului țărui și așezarea primei pietre de temelie cu care Eu, Domnul, am început cu voi acum treizeci și trei de ani zidirea cetății Mele pic cu pic, și s-a arătat ea apoi, așa cum am profețit Eu în ziua aceea prin arhiereul Meu, pe care l-am avut cu credință aproape de cuvântul venirii Mele din vremea aceasta și l-am avut pe el martor din biserica din lume și am așezat cu el începutul cel nou al zidirii cetății de Nou Ierusalim pe meleagul neamului român, și a fost el smuls de lângă voi de toți cei necredincioși care slujesc sub numele Meu la altare și stau mari în numele Meu în vreme de prigoană, de mare prigoană, ca la sfârșit de timp prigoană, căci antichrist, care stă de două mii de ani în slujba împotrivirii asupra Mea prin slujitorii altarelor, iată-l azi, în forță lucrând prin arhierei și preoți ca nu cumva să creadă cineva din creștini și să vină spre izvorul Meu de cuvânt și să ia mângâiere și har și mers sfânt spre Dumnezeu, și de folos mântuirii multora prin sfințenie, căci altfel nu poate omul pe cale cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, ci poate doar pentru sine dacă poate ceva, dar un așa om nu este de niciun folos pe pământ și-și trăiește zadarnic viața sa și nu aduce rod pentru cer ca să-și strângă și să aibă în cer și să-i iasă înainte strânsura la întoarcerea sa de pe calea pribegiei lui de pe pământ, când își lasă jos povara și i se măsoară viața și pașii ei.

O, fiilor, o, fiilor, grăim cu durere unii cu alții, Eu cu cuvânt proaspăt, voi cu duh de rugăciune și de împărtășire a greutăților de pe cale, căci dacă ar fi să se scrie ca David psalmii vieții voastre cu Mine pentru atâtea prin care ați trecut cu Mine cu multe lacrimi sfinte și cu puține bucurii, o, nu numai o sută cincizeci la număr, ci mulți de tot, mulți psalmi ar fi să scrieți pentru vremea Mea cu voi prin mijlocul poporului credincios venirii Mele cuvânt pe pământ, căci răzvrătirea unora din popor asupra voastră a fost și este mare, o, și nu i-a fost nimănui milă de crucea Mea de peste voi, nici măcar dintre cei mai apropiați de lângă voi, căci chiar aceia v-au lovit cel mai crud, și iată, de treizeci și ceva de ani se luptă duhul cel potrivnic cuvântului Meu, se luptă în fel și chip să-Mi răstoarne mersul și cuvântul cu care merg, și să așeze în loc necredința, o, dar nu l-am lăsat să-Mi stea în cale și l-am dat în lături de fiecare dată, iar Eu am mers și merg.

Când Israel lovea în Moise cu nemulțumiri pentru dor de păcat, cu cârtiri, cu duh de judecată și de dispreț asupra lui Moise, Eu am mers mai departe prin Moise, că nu Moise mergea, ci Eu mergeam, o, și piereau urât de tot cei ce se răzvrăteau, iar Eu așa Îmi ocroteam adevărul și lucrarea lui în mijlocul poporului răzvrătit din cale-afară, iar din multul acestui popor, numai doi, o, numai doi din ei și-au păstrat credincioșia până la sfârșit, până la hotarul și intrarea în țara făgăduinței, căci poporul Meu se corcise pe cale cu fiii și fiicele lumii și a murit atât de rău acest popor, și iată, nu e bine să se ia creștinul la luptă cu Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel tare în războaie, măi creștine măi, dar tu nici măcar atât nu mai poți cu mintea ta să știi și să-ți vezi prostia din ea. O, ce să fac dacă nu te uiți spre cei care s-au răzvrătit și spre cele ce s-au petrecut cu ei, căci dacă nu stai cuminte și frumos cu Dumnezeu

îți pierzi darul credinței, căci ți se ridică acest dar dat de Mine ție de milă, măi copile răzvrătit și urât prin acest duh satanic!

Vine creștinul să fie și el cu Dumnezeu și își ia apoi dreptul să fie nemulțumit, pretențios, obraznic prin cuvinte și prin fapte, cârtitor, și apoi vorbitor de rău și împărțitor peste cei din jur cu răzvrătirea lui, căci se dau la vorbă doi câte doi, câte trei pe margini și de jur-împrejur, și aceasta numai cădere aduce, numai de duh de judecată își face rost cel răzvrătit, și prin acest păcat au căzut unii prin alții cei care au căzut din corabia Mea cea de azi, căci au sărit afară și au plecat judecând cu nemulțumire și plini de duhul trufiei din ei.

Îl las pe creștin cum vrea el să fie și să-și poarte pașii dacă nu-i place cum îl povățuiesc Eu ca să-l pot ocroti și să-l am al Meu prin sfințenie și aplecare cu iubire. Dacă el nu-i pe plăcerea Mea cu iubirea sa, cu mintea sa, cu lucrarea sa, o, nu are preț viața lui de creștin, nu are plată sfântă, nu are în cer. El are libertate pentru toate câte își alege să lucreze și să fie, dar ca să aștepte el de la Mine pentru el, o, nu-i cu dreptate, căci fiecare își adună sau își risipește viața și anii prin ceea ce face el cu anii și cu viața lui, așa cum și Eu, Domnul, am făcut cât am stat pe pământ cu lucrarea Tatălui Meu, și iată, dacă nu-I ești Domnului de folos pe pământ cât stai, nu are nicio plată viața ta, creștine. Dacă-L cauți pe Domnul doar ca să-ți fie ție bine, o, nu uita, nu uita că dacă vii după Mine nu ți-am spus să stai pe cruce, căci am stat și stau Eu în locul tău, ca să nu te doară crucea și să fugi, dar ți-am spus măcar să stai de veghe, măcar cum stau cei ai casei la capul mortului care pleacă din casă, măcar de veghe, nu să te culci față de crucea Mea, de moartea Mea cea pentru tine, nu să-ți cauți numai de tine și pentru tine, că dacă faci așa, o, nu se cheamă că ai plecat după Mine cu viața ta. Dacă nu stai în lumină pentru toate ale tale stări și lucrări, după rânduiala Mea pentru mersul poporului sfânt, să știi că nici al Meu nu poți să fii dacă lucrezi așa, cu ascunderi de Mine ca Adam în rai, cu nemulțumiri, prin care au căzut apoi mulți mari și mici, cu cârtiri fără să trebuiască să fie acestea, căci nimeni, auzi creștine, nimeni, nici Eu, Domnul, nici cei așezați de veghe pentru popor nu avem nicio datorie față de voi pentru care să ne scoateți ochii, dar faceți voi așa din lipsă de minte, din îndrăzneală, din nerușinare, din prostie, din neumilință, din trufia cu care lucrați, fără să mai știți cât de mult vă lucrează duhul rău ca să vă aibă pe placul lui și să nu vă faceți plăcuți lui Dumnezeu și unii altora între frați.

Bat clopoțelul, că e de bătut, bat și vestesc poporul că e vreme de cântărit bine, de văzut bine ce faceți cu pașii voștri, voi, cei care vă știți și vă țineți aproape de izvorul cuvântului Meu, cu care-Mi port pașii spre voi ca să-i veghez pe cei credincioși și statornici în credință, căci s-au sculat de la mijloc de o vreme încoace, s-au sculat lupi dresați de duhul potrivnic al necredinței, și aduc aminte acum pe masă de cuvânt că este profeție din vreme așezată de Mine în carte că unii din creștini, care doar par apropiați, umblând de colo-colo se vor face lupi și vor sfâșia în turma Mea, lupi setoși de sânge, care dau să sugă vlaga sufletului, credința din suflet a celor ce se țin aproape de izvorul Meu, și care cred de mult și mult, căci credința e ca sângele care ține viața în trup, iar când cade în necredință un creștin, el pierde pe Dumnezeu, pierde vlaga sufletului și se vede limpede aceasta prin ceea ce rămâne din el.

Fiilor, fiilor, a dat boala necredinței în cei care umblă de colo-colo și le iese în cale duhul lui antichrist, duhul necredinței, și se duc aceștia la dresat, se duc la preoții cei potrivnici, cei de sub pecetea lui antichrist ascuns în biserică, și care lucrează minciuna și o pun la fereastră s-o citească cei ce se uită în lume și cred minciuna întocmită și semnată de cei știuți vrednici, și iată-i pe cei care cred așa și amețesc așa și se apropie pe furiș cu ascundere și dau cu otravă în cei care s-au născut prin cuvântul Meu pentru facere nouă, pentru viață de cer pe pământ, și iată, Eu, Domnul, bat clopoțelul și spun peste cei încă neatinși de otrava necredinței și le spun lor așa:

Dacă vreți să nu pierdeți ajutorul ceresc și mâna Mea de salvare și darul credinței și viața cuvântului Meu în voi, trageți-vă de sub atacul, de sub mâna și gura celor ce s-au

schimbat în lupi ca să vă sfâșie hăinuța și credința și pașii spre sfințenie și spre cer și, dacă voiți, rămâneți ucenicii cuvântului Meu așa cum au rămas Iosua și Caleb, plini de credincioșie sub mâna lui Moise spre țara făgăduinței, și aceștia au mers și au intrat în țară doar cu cei născuți pe cale în cei patruzeci de ani de pribegie pentru necredință, doar cei mici au intrat, căci poporul care s-a răzvrătit n-a mai rămas, ci numai doi din ei, doar doi, o, fiilor. Așadar, faceți ochii mari dacă aveți darul să fiți de la Mine dintre cei născuți pe cale, și rămâneți pentru cer, fiilor, că iată, dintre cei născuți pe cale s-au dus la dresat și se întorc să vă sfâșie, să vă sugă credința, iar voi îi primiți, vă duceți cu ei, trag de voi hoștește, dar Eu sunt Păstor plin de milă și vă vestesc ceea ce văd că se lucrează de către aceștia care se apropie acum de voi sub haină de creștin. O, nu, căci s-a schimbat pasul lor, au luat-o aiurea și s-au unit între ei și nu le e rușine de ceea ce face diavolul și antichrist și păcatul cu ei și peste ei și prin ei, căci s-au dus, unul după altul s-au tot dus în mijlocul lumii plină de lupi setoși de sânge de creștini iubitori de Dumnezeu, nu de creștini care umblă aiurea, o, nu, căci este scris că antichrist are ce are cu cei ce strălucesc prin minunea Mea de peste ei, pe aceia are el să-i tragă din cer, de pe cer, precum este scris, iar voi, cei care rămâneți cu credincioșie departe de pofta din lume, voi să fiți cum am fost Eu, căci Eu am avut răbdare până la sfârșit cu duhul trădării prin care Iuda și preoții și arhierii vremii plănuiau împreună cu Iuda minciuni fel de fel ca să Mă cadă sub vină și să fie mare rățacirea peste oamenii care se apropiaseră să creadă și să vină pe urma Mea. O, așa și voi, fiți cumiți ca Mine, stați sub scutul Meu, lăsați-i să tot amețească pe cei ascunși de voi atâta vreme chiar stând aproape, iar acum, iată-i, își dau jos cămașa de deasupra și li se vede lucrarea de lup. Voi însă știți de câți ani sunt Eu cu voi, de cât timp am biruit și biruiesc prin voi și pentru voi, iar acum și mai mult biruiesc, când am atâtea de așezat și de arătat la vedere, dacă a venit vremea lor.

Mi-am sfătuit de mult poporul cel hrănit acum din cer și i-am spus să nu umble prin lume să caute pentru el, că în lume Eu nu Mă mai duc, iar ei să nu se ducă la preoții din lume care au femeie, sau care au lumea peste ei, căci lumea nu vrea cu viață de creștin, iar preoții din lume sunt cu lumea, și am spus celor ce dau să meargă spre voia Mea, le-am spus, dacă nu dau să se ridice la rang de fii pregătiți pentru masa Mea cea înnoită din temelii, măcar să caute spre preoți care cred venirea Mea în cuvânt și duc viață plăcută Mie, numai că unii ca aceștia nu se pot arăta, nu pot fi mărturisitori de partea Mea, căci n-ar mai fi primiți la altar, ca și pe vremea cea de acum două mii de ani pentru cei care se dovedeau a crede ei în Mine, că erau pândiți și scoși din slujiri și chiar uciși, începând numărul lor cu arhierul Zaharia, ucis între templu și altar pentru că a păstrat el ascunsă taina Mea, taina venirii Mele de atunci, iar acesta nici nu a mai apucat să se prefacă el că e de partea preoților, căci l-au și ucis, o, și tot așa fac și cei de azi de pe scaunele de sus, îi alungă pe cei harici, pe cei care au de la Mine împărțită credința cea sfântă și inimă cu simț ceresc în ea, iar celorlalți nu le este dat să creadă, căci nu a tuturor este credința, Eu așa am spus.

O, dar ce să fac cu cei care se arată de partea celor potrivnici de azi și ies și spun de rău despre minunile lui Dumnezeu, după cum sunt forțați să facă și să vorbească, chiar dacă ei nu simt să facă asta! Un om cu frică de Dumnezeu nu lovește, nu judecă pe nimeni, nu se bagă unde nu cunoaște, ba se smerește mult, și iată, frica îi cade pe mulți din cer, iar pocăința lor neștiută iese apoi înaintea Mea și îi conduce pe ei spre plata răbdării de sub cruce, iar Eu pentru mulți sunt Păstorul Cel milos și nu uit credința și jertfa lor.

Iată iar și iar las cuvânt scris și spun: Numai preotul miluit de Mine cu credință în cuvântul Meu cel de azi, numai acela mai are trecere la cer, iar ceilalți toți sunt slujitorii lui antichrist chiar dacă știu, chiar dacă nu știu ei aceasta, și de aceea spun Eu, ca să se știe apoi, că în curând catapetasma se va crăpa pe mijloc ca acum două mii de ani pentru adevărul lui Hristos, și au rămas atunci cu Mine doi-trei slujitori dintre toți, doar atât, iar restul erau antichriști, potrivnici lui Hristos ca și cei de azi.

O, fiilor, o, fiilor care-Mi credeți venirea și v-ați ales aproape de izvorul Meu de cuvânt, o, spuneți-Mi voi Mie, cu câți oameni M-am întâlnit Eu atunci, în vremea apostoliei Mele cu cei doisprezece ucenici lângă Mine? O mulțime de oameni mari și mici, sinedriul tot, și pretoriul cu slujitorii toți, mulți de toată mâna, toți M-au întâlnit, la toți le-am dăruit din cer cuvânt în fel și chip. N-au crezut în Mine mai nimeni, ba chiar și cei ce Mi-au strigat Osana în urmă cu câteva zile, și aceia, dresați de arhierii și preoți, strigau cu sete la Pilat: Răstignește-L. M-a cunoscut însă desfrânata din Samaria și a spus ea: «Doamne, Tu ești prooroc și știi că va veni Mesia și ne va povățui pe toți.», și i-am spus ei: «Eu sunt.», și a crezut ea numaidecât că Eu sunt, căci M-a cunoscut cu inima ei curată de viclesug și i-am iertat atunci păcatele ei și am cuprins-o în harul Meu și M-a mărturisit ea până la capătul vieții ei la împărați și la supuși, cu toată casa și cetatea ei, și s-a despărțit ea de lumea necredinței prin mucenicie și nu s-a despărțit de Mine din pricina celor necredincioși.

Iată, fiilor, iată ce fac cei de azi în frunte cu preoții de azi, căci cer aceștia capul lui Hristos aplecat și îl aleg iarăși pe Baraba, pe antichrist și pe cei care îi sperie pe toți preoții, prin cei ce îi apleacă să se lepede de Domnul, dar vine și a venit vremea cea rea pentru ei din partea celor cărora le slujesc pe întuneric, pe nevăzute, o, și ce să le facă Domnul dacă ei, dacă preoții nu se scoală pe picioare să se unească și să se dea lupta cu satana, cu antichrist, ce să le fac dacă se lasă biruți? Strig la ei zadarnic, și nu Mă cunosc când îi strig, și zic ei că e omul și nu-Mi simt glasul Meu de Păstor.

Am vestit de mult și am arătat cum sunt puși duhovnicii României să hulească lucrarea cuvântului Meu și să fie ei crezuți că doar sunt duhovnici mari, dar aceștia nu cunoșteau și nu cunosc nimic din taina și din istoria cuvântului Meu și grăiau și grăiesc cum erau și cum sunt puși să grăiască și să hulească și ca să-i facă pe plac lui antichrist, căci antichrist e furios, se bizuie pe Dumnezeu și stă în spate, iar în față lucrează prin preoți supunându-i pentru slujire murdară, o, și am strigat și am spus: «*Mor duhovnicii României hulind cuvântul venirii Mele*». Mai rău decât aceasta, iată, cei de pe treptele bisericii îi trec pe aceștia în rândul sfinților și sunt numiți vrednici, iar pe Mine, nevrednic, dar și Caiafa era arhieru atunci și M-a ucis de mare ce era și M-a trecut în rândul hulitorilor pe Mine, Sfântul sfinților, că nu i-a fost dat să-L cunoască pe Hristos, și tot așa se vor face de rușine și arhierii de azi înaintea tuturor, căci nu le-a fost dat să creadă celor mari și trufași, și care conduc din vârful bisericii sub toiajul lui antichrist care lucrează pe pitite.

O, poporul Meu, te-am povățuit ani la rând și ți-am spus să nu vorbești nici de bine nici de rău pe cei ce Mă aduc ție din cer, căci Eu Îmi port cu ei povara venirii Mele acum, la sfârșit de timp, dar iată, la mulți le este dată limba să-i tot pomenească cum le vine la gură, iar Eu n-aș fi voit să faceți voi acest păcat, care bate în Mine, nu în ei, dar n-a crezut poporul Meu, iar Eu văzând așa, am spus mereu că-i văd cum se pitesc apoi și caută să mintă, o, că n-au încotro după ce fac cutremur până la Dumnezeu, și spun acum cuvânt nou să ia aminte poporul cel credincios, căci cine nu stă bine și în lumină cu cei dintre Mine și popor, unul ca acela nu stă bine nici cu Mine, nici cu ei, căci ei nu sunt de capul lor cu lucrul lor, cum sunt cei care nu sunt mulțumiți de ei, și iată, nu stau bine cu Mine cei care nu înțeleg lucrul lui Dumnezeu în mijlocul poporului Meu.

Fiilor apăsați sub povara Mea, numai o clipă mică vă mai cer să stați înaintea Mea acum, că am încă să las o socoteală bună și de folos pentru fiii cei nemulțumiți ai acestui popor, și le amintesc lor din cuvântul dreptății Mele de acum două mii de ani când am plecat după lucrători ca să-i găsesc pe cei fără de lucru sfânt și să-i culeg vreme de o zi, de dimineață până seara, și să-i pun la lucru în vie la ceasuri diferite ale zilei și la toți le spuneam: «Vino și-Mi lucrează și-ți voi dăruia un dinar». La sfârșitul zilei de lucru Mi-a cerut socoteala cel chemat la ceasul cel întâi, privind el clipa când împărțeam plata lucrătorilor, fiecăruia un dinar, precum ne-a fost tocmeala, și nu era puțină plata nici pentru cel dintâi intrat în vie.

Eu eram, despre Mine era vorba, chiar dacă altfel am așezat spre știre pilda aceasta, iar când acela a văzut că și cel venit și chemat mai târziu a primit tot un dinar, Mi-a făcut socoteală că am socotit nedrept, și Mi-a spus: «*Eu am venit de dimineață, și tu dai tot un dinar celui venit spre capătul zilei?*». O, fiilor, trebuia să-i spun acestuia ceea ce i-am spus, căci i-am spus: «*Nu-ți fac nedreptate, prietene, căci te-am tocmit cu un dinar. Așadar, ia ce este al tău și du-te! Se cuvine ca Eu să fac ce voiesc cu ceea ce este al Meu*». Prin această pildă a Mea de atunci, și rămasă ca învățătură peste turma Mea creștină, rog pe poporul cuvântului Meu să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu și dreptul lui Dumnezeu, și să nu-și tot facă creștinul și de acum încolo socoteli în locul Meu, căci sunt greșite socotelile lui și sunt omenești, și voi căuta să grăiesc prin lucrătorii Mei și să deslușesc celor ce se vor strânge în zilele de sărbătoare care vin și să le spun lor cum să lucreze cu mintea lor ca să înțeleagă cerește lucrarea și dreptul lui Dumnezeu în mijlocul turmei Sale, în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi.

Și acum pecetluim sărbătoarea de mâine a așezării primei pietre de temelie a cetății sfinte de Nou Ierusalim acum treizeci și trei de ani, căci este o amintire tristă de tot și în cer, și în cetatea Mea de jos, și trebuie să doară duhul acestei zile, așa cum Mă doare pe Mine an de an când se face această sărbătoare în cetatea Mea aici, că mare a fost ziua aceea, fiilor, mare și biruitoare cu multul pentru cer, dar apoi pomenirea ei a fost și este cu tristețe an de an, că nu-i mai am aproape pe cei cu care am pășit pasul atunci, iar rana aceasta rămâne deschisă, rămâne rană, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-07-2024